

venskega repertoarja. Adamičeva glasba ni mogla igre povzdigniti. Gospodu pisatelju nikakor ne odrekamo sposobnosti, a potreboval bo še časa, preden bo mogel reči, da je dramatik.

31. marca si je kot zadnjo predstavo v sezoni izbralo dramsko osobje „Testament“, ki pa ni bil dobro obiskan. — Letošnja sezona je pri koncu. Ko smo pisali svoja poročila, se nismo ozirali niti na desno niti na levo in se nismo dali terorizirati, ampak smo bili prepričani, da mora biti kritika objektivna, če je tudi nekoliko trda. V malenkosti se nismo nikdar spuščali; kar je bilo dobrega, smo hvalili, slabo smo

Verovšek kot Martin Krpan.

pa grajali. Če smatra sloven. „Dramatično društvo“ naše kritike za kompetentne ali ne, nam je vseeno, saj se tudi „Dram. društvo“ ni oziralo na naše opravičene želje.

Kaj nam je nudil letošnji repertoar dobrega? „Na dnu“, „Martina Krpana“, „Hamleta“ in „Moč teme“. Opravičena je bila sodba nekega poznanega nemškega igravca, ki je rekel, da se čudi, kje da dobe gg. v „Slov. dramatičnem društvu“ toliko časa in energije, da pobero vse svoje igre. Morda bi pa

„Dramatično društvo“ vendarle več doseglo z uvaževanjem naših nasvetov, kot pa z ignoriranjem naših vrst in s ponosom na nedelavna odborniška mesta.

A. R.

Opera.

24. februarja se je pela z g. Polakovo v naslovni vlogi Offenbachova „Lepa Helena“. Nimamo proti operi sami ničesar, a drugo dejanje je vendarle preveč „pikantno“.

26. februarja so ponavljali Bizetov „Carmen“, 10. marca pa Puccinijevo „Bohème“.

18. marca je bila benefica kapelnika Beniška, Smetanov „Poljub“. Nekateri cenijo „Poljub“ za Smetanovo najboljšo delo. Odlikuje se po finih lirskih momentih in ljubki gracioznosti.

19. marca so „Poljub“ ponavljali, 28. pa si je izbral g. Orželski za benefično predstavo „Prodano nevesto“, ki je pa daleko zaostajala za prejšnjimi prireditvami.

Slovenska opera je bila v obče dobra, izvemšči godč. Klemensovo, ki je več obetala, kot pa podala. Gospa Skalova in Stolcova sta dobri, gosp. Orželski jako priljubljen, ki zna manjkajočo mu višino nadomestiti z izborno šolanim falzetom, g. Ouřednik mnogokrat ni bil dobro razpoložen, a kadar je bil, je pokazal, kaj zna. G. Betettu pa svetujemo, da se nadalje izobrazí v petju, a „Slov. dram. društvo“ naj to mnogo obetajočo moč ohrani našemu odru. — Opera nam letos ni nudila novosti. Namestu da so stare stvari na novo študirali, bi bili podali lahko kaj novega.

A. R.

Boža Knežević, profesor belgrajske gimnazije, je umrl dne 3. marca po dolgi bolezni. Rajnik je bil potomec plemenitega in junaškega semberskega kneza Ive Kneževića. Poleg učiteljskega dela v šoli se je odlikoval tudi po svojem književnem delovanju na polju modroslovne zgodovine. Spisal je dela „Red u istoriji“, „Proporcija u istoriji“, „Misli“ itd. Razen tega je tudi spretno prevajal iz tujih jezikov.

Dr. Vojislav Bakić. 1. aprila je obhajal profesor pedagogike pri Veliki šoli v Belgradu, dr. Vojislav Bakić tridesetletnico svoje znanstvene in učiteljske delavnosti. Voj. Bakić je bil rojen 22. avgusta l. 1847. na Perni v Gornji Krajini. Ker je imel posebno veselje in posebno nadarjenost za učiteljski poklic, so ga poslali proučevati vzgojeslovje na nemške univerze. Študiral je na lipski in heidelberški univerzi ter je l. 1874. napravil doktorat, za katerega je napisal „Rousseau's Paedagogik“. Leta 1892. je postal profesor pedagogike pri Veliki šoli, kjer deluje še zdaj. V l. 1894—1895 je bil načelnik ministrstva za narodno prosveto. Bakić je uredoval znani vzgojeslovni list „Vaspitač“ in je spisal mnogo strokovnih